

at det vilde være ubetænksomt, om man vilde gaa ind paa det Forslag, som Mindretallet har stillet. Sulfertilberedningen bestaar i det Hele af 3 Hoveddele, som hver har sit Afsnit, om jeg saa maa sige, af de Bygninger, der høre sammen, og hvor Tilberedningen foregaar. Den første Del er den, hvor Kærne blive knuste og Saften udpresset, den anden Del er den, hvor Saften bliver renset, klarret, affarvet og indfogt. Dette sker i en Del af Bygningen, som man sædvanlig kalder Røgehuset. Naar Saften saaledes er indfogt til en saadan Tykkelse, at den ved at affjæles stivner til Sukker, sker dette i en tredje Afdeling, som kaldes Sukkerhuset. I dette Sukkerhus bliver altsaa den indfugte tykke Saft enten heldt paa Former, hvor den bliver affjølet og stivner til Ropsucker eller Kandis; eller hvad det nu kan være, eller ogsaa kommer den paa egne Maskiner, Centrifugalmaskiner, hvor den bliver svinget meget hurtig rundt, efter først at være bleven affjølet, saa at Saften derved bliver fri, og det faste Sukker bliver tilbage. Det Forslag, som Regjeringen har forelagt, gaar ud paa at give Fabrikanten fuld Raadighed til at foretage alle Operationer, som ere nødvendige til at fremstille Sukker paa den Maade, som han selv vil og anser for god, lige til det Punkt, hvor Sukkeret tages ud af Formen. Han kan altsaa knuse Kærne og presse Saften ud, han kan luttrede den, affarve den, indfuge den, helde den paa Formerne, altsammen uden noget som helst Indgreb fra Statens Side. Naar altsaa det ærede Mindretal siger, at Lovforslaget gaar ud paa at give Regjeringen Ret til at gribe ind paa ethvert Punkt af Fabrikationen, saa er dette ganske og aldeles urigtigt. Lovforslaget giver slet ikke Opsynet nogen Rettighed i den Henseende; det giver ikke Opsynet Ret til Andet end til at se derpaa (Modsigelse fra Frederiksen), og den samme Ret giver det ærede Medlem (Frederiksen: Rigt!) Rigt og Ret, begge Dele, og dette vil det ærede Medlem ogsaa gjøre, han vil give affuaret den samme Forpligtelse og samme Berettigelse ligetil det Punkt, hvor Sukkeret tages ud af Formerne. Paa dette Punkt er det, at Regjeringen siger, at Kontrollen skal finde Sted: Der overbevise vi os om, hvormeget Sukker der er produceret. Det ærede Medlem siger derimod: nei, det er endnu et Stadium for tidligt, vi lade Fabrikanten tage Produktet ud af Formerne, som han vil, og derefter behandle det, som han vil, og vi veie og klassificere det først, naar det føres ud af Sukkerhuset ind i Dplagshuset, men saa sætte vi Dplagshuset under Laas. Det Sidste gjør nu Regjeringen ikke, altsaa i den Henseende gaar det ærede Mindretal videre end Regjeringen, idet han forlanger, at Dplagshuset skal være under Toldopsyn. Det er for Næsten en ikke ringe Gene, som det ærede Mindretal her paalægger Fabrikanten. De ærede Medlemmer ville se, at Forskjellen gaar ud paa, at Regjeringen foreslaar en Kontrol

i det Dieblit, da Sukkeret forlader Formerne eller Centrifugerne, medens det ærede Mindretal først foreslaar den paa et senere Stadium i Processen. Nu er Spørgsmaalet dette, at man skal se, hvad det er, der i den Henseende maa være Hovedbetragtningen. Der foregaar en Proces af den omhandlede Beskaffenhed, og der er det klart, at jo tidligere man kan tage sin Gjenstand, desto sikkrere er man paa at faae det ud, som man skal have, thi paa ethvert Punkt af disse forskjellige Trin, som Sukkeret skal gjenmeengaa, kan Besvigelse finde Sted, kan der føres bort af Massen. Det er altsaa af Vigtighed, at man kommer saa tidligt, som det kan forenes med Hensynet til Fabrikationens Lørd, saa tidlig, som det nogenlunde gaar an, thi derved ubeluffer man Nøimeligheden af, at Besvigelse kan finde Sted. Nu har det ærede Mindretal ment, at der ikke kan finde Besvigelse Sted; men saa spørger jeg for det Første, hvorfor har det ærede Medlem da selv foreslaet, at Toldvæsenet skal passe paa alt dette? Og dernæst vil jeg sige, at det forekommer mig at være en overordentlig uovelig Paastand, thi den Saft, som produceres, er, inden den skal hældes paa Formerne, en meget værdifuld Gjenstand. Det ærede Mindretal forvejler den vist med Roesaft, der har de Egenstaber, som det ærede Medlem omtalte. Men husk paa, at i Røgehuset bliver jo Roesaften behandlet paa forskjellig Maade, saaledes som jeg har tilladt mig at anføre. Den bliver luttret, klarret, affarvet, indfogt og bliver saaledes til en fuldkommen god Sukkersaft. Det er da en meget værdifuld Gjenstand, og der er altsaa slet ikke Noget i Veien for, at den kan føres bort, inden den kommer ind i Sukkerhuset. Men dertil kommer endnu Et. Den kan ogsaa hensesættes til Krystallisation paa et andet Sted end i Sukkerhuset. Dette har det ærede Medlem aldeles ikke taget Hensyn til. Der er i Mindretalsforslaget intet Forbud imod, intet Middel til at forhindre, at Sukkersaften kan sættes til Krystallisation paa andre Steder end i Sukkerhuset. Altsaa ville De se, at der ikke er det Mindste i Veien for, at Sukkersaften kan føres bort, eller at selve Sukkeret kan føres bort, inden det føres ind i Sukkerhuset. Dernæst er der i Mindretalsforslaget en besynderlig Ting. Det ærede Mindretal træffer alle mulige Foranstaltninger til, at Toldvæsenet, Opsynet, skal kunne følge hele Fabrikationen fra Begyndelsen til Enden, danne sig et Skøn om, at der ikke er Sandsynlighed for, at Besvigelse finder Sted; men paa eet Punkt afrydes det, og der berøbes Opsynet ethvert Kontrolmiddel; det er paa det Punkt, som er det allervigtigste, nemlig hvor Saften hældes paa Formerne, og hvor Formerne tørres. Naar man berøver Opsynet Midlet til at kontrollere Fabrikationen, Midlet til at danne sig en Mening om, hvad der her sker, gjør man hele den øvrige foreslaaede Kontrol overflødig. Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at det Forslag, som det ærede Min-